

ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

ZUŠ H. TÝN - 60 výročí

Pokračování - 90.léta

V době tzv. normalizace poklesl význam Lidových škol umění zařazením mezi školská zařízení. Teprve novelizace školského zákona po roce 1989 vrátila těmto školám jejich původní statut školy a dala jim i dnešní název – základní umělecká škola. V současné době jsou základní umělecké školy součástí systému na sebe navazujícího uměleckého vzdělávání. Dnešní vzpomínání začíná 2. září 1991. V čele školy stojí ředitelka Jaroslava Nožinová. Ve škole zůstává stejný počet žáků (téměř 250) a to i přesto, že v tomto školním roce bylo zavedeno zvýšené školné. Po dlouhé době se podařilo paní ředitelce J. Nožinové získat i aprobovaného učitele hry na akordeon (absolventku Plzeňské konzervatoře Reginu Krausovou), což hned přineslo úspěch, akordeonistka Žákyně Jaromíra Felixová byla přijata ke studiu na plzeňské konzervatoři. Celkově se v tomto roce škola nedočkala výrazných změn: budova školy je stále ve špatném stavu, rozpočet školy je velmi nízký. Lidové školy umění se po dlouhých letech konečně zařadily mezi „školy“ a byly přejmenovány na základní umělecké školy. Následující školní rok 1992 - 1993 přinesl dvoji protikladné změny. Došlo k velkému úbytku žáků, jehož důvodem je zrušení výuky výtvarného oboru a i pokles nově přihlášených žáků. Pozitivem roku se naopak stalo to, že po dlouhých 20 letech se začala opravovat budova školy. I ve školním roce 1993-1994 firma Jana Buršíka a Městský úřad Horšovský Týn pokračují v opravách školy, nové a vyhovující budovy jsme se dočkali ale až v dalším školním roce. Přestože i v tomto roce došlo k dalšímu poklesu žáků ZUŠ, škola zaznamenala úspěch. Žákyně Jany Lengálové Markéta Mikešová byla přijata ke studiu na Konzervatoři Plzeň v oboru hra na hoboj. Konečně se roku 1994 – 1995 ZUŠ po dlouhé době dočkala esteticky vyhovujícího prostředí. Po dvouleté přestávce se vrací výuka výtvarného oboru a paní ředitelce se podařilo získat na pár let aprobovaného učitele hry na kytaru (Martina Lišková). Roky plynuly a v září 1996 se stala novou ředitelkou Jana Lengálová (do té doby členka pedagogického sboru školy), která vystřídala po řádném konkurzním řízení Jaroslavu Nožinovou. Výuka v hudebním oboru byla rozšířena o hru na keyboard a sólový zpěv, svoji společnou práci zahájilo Pěvecké sdružení JL. Tento školní rok po 4 letech zaznamenal konečně i nárůst žáků, dosáhli jsme počtu 200 dětí. 1997 - 1998 byl úspěšným pro žákyni Lucii Kotlanovou, která v národním kole v Liberci získala ve zpěvu 3. místo, není divu, že byla v témže roce tato žákyně Jany Lengálové přijata na Konzervatoř v Plzni ke studiu klasického zpěvu. Přijetím pana učitele Alexandra Kudryho vznikl na škole nový soubor Komorní orchestr, který se výrazně zapsal do historie na dlouhých 10 let. Na začátku školního roku 1999 – 2000 zemřel dlouholetý pedagog pan Karel Poklop, který na naší škole působil od roku 1960.

Konec tisíciletí přinesl modernizaci do nástrojového inventáře, protože byl zakoupen elektrický klavír zn. Rolland. Rozšířila se tak možnost koncertovat se žáky a orchestrem na místech, kde není k dispozici klasický klavír či piano. Škola se pravidelně prezentuje se svými žáky na svých koncertech a to nejen v sálku školy ale i na zámku v Horšovském Týně, v místním kině (pravidelné koncerty pro žáky základní školy), v kině v Poběžovicích, žáci se podílejí na hudebním programu při oslavách zlatých svateb, při vánočních akcích. Od nástupu ředitelky Jany Lengálové budova školy prodělala mnoho oprav, úprav a změn, které vedly ke zvýšení bezpečnosti, modernizaci i estetičnosti. Mezi ně patřilo: odstranění vlhkosti asanační omítkou, položení koberců ve třídách, instalace dvojíých vchodových dveří a jejich otevírání telefonem z jednotlivých tříd, oprava schodiště do prvního patra budovy, zabudování dvojíých dveří v 1. patře (odhlučnění tříd), na toaletě zapojení přípojky teplé vody, zakoupení nového nábytku do dvou tříd, osazení nástěnek po stěnách, které slouží nejen k prezentaci výtvarného oboru, ale i k přehledu učiva hudební nauky a k vystavení fotografií z akcí školy. Paní ředitelka stále upozorňuje a apeluje u rady města na rekonstrukci půdy, která je nevyužitá a přitom by byla ideálním prostorem pro kolektivní výuku, která blokuje sálek v přízemí školy a tím také přístup klavíristů k jedinému křídlu ve škole. Kontrolní komise města v roce 2000 doporučila připojit ZUŠ na plyn, a ačkoliv byla následující rok přivedena přípojka k budově, komfortu v podobě plynového kotle se škola dočká až v dalším díle vzpomínání.

Za ZUŠ Regina Babková

Aktuálně o žácích Literárně-dramatického oboru ZUŠ Horšovský Týn

Žáci Literárně dramatického oboru Základní umělecké školy Horšovský Týn se již podruhé v tomto školním roce zúčastnili víkendového soustředění. Zatímco první společně strávený víkend v říjnu byl zaměřený na vzájemné seznámení se a utvoření bližších vztahů, druhé, březnové soustředění, věnovali tvorbě drobného divadelního tvaru. Představení nesoucí název Sám doma, zpracované podle stejnojmenné básně Pavla Šruta, je divadlem poezie. Tuto drobnou inscenaci bude možné shlédnout v měsíci květnu při otevřené hodině pro zájemce o literárně- dramatický obor a při dalších příležitostech. Kromě práce na inscenaci se někteří žáci věnují prvním rokem také recitaci. Aby měli možnost shlédnout výkony dětských recitátorů i z jiných škol, zúčastnili se 10. 3. 2011 okresního kola soutěže v recitaci. Nedosáhli sice postupu do kola krajského, ale tato zkušenost jim byla jistě přínosem.

Za LDO Andrea Pavlíčková

Dobry den Tejnáci

Na začátku je slušnost se představit. Jmenuji se Regina Babková a již 20let nastupuji do autobusu s větou: „Dobry den, Tejno“. Pozastavujete se nad tím, že do autobusu? Můj příběh je jako z pohádky: „Bylo nebylo, za holýšovským kopcem, řekou Radbuzou a ještě

mnoha lesy...čerstvá absolventka konzervatoře zjistila, že u hranic chybí aprobovaní učitelé na akordeon“. Tehdy jsem snad ani neuvažovala, že bych zůstala déle a vidíte..! Každý z vás pochopí, že zaměstnání vnímáme jako povinnost a nutnou potřebu k důstojnému životu. Stalo se mi to, že u mne se z toho, díky mnoha faktorům, stala srdeční záležitost. Omlouvám se za možná hrubou formulaci, ale děti jsou bezprostřední tvorové a jsou stejné v Plzni jako v Dolních-horních Kotěhůlkách. Ale to, co Tejnskou Zušku staví pro mě nad všechny ostatní, je úplně prosté a až omšelé. Jsou to lidé, kteří v ní pracují a s kterými se každý den setkávám. A také zájem o možnosti další „neučitelské“ práce, kterou mi právě tato škola nabízí. Abych byla konkrétní: Svého času existoval v zušce Komorní orchestr, složený ze všech nástrojů, které se na škole vyučovaly. Nejen, že jsem měla čest koncerty Komorního orchestru uvádět- a to opomím v jakých prostorách!- ale i jsem si s ním mohla zahrát. Můj dík patří teď jmenovitě panu Alexandru Kudrymu, který se postaral o to, že jsem si poprvé ve své „muzikantské kariéře“ zahrála za doprovodu orchestru. Věřím, že pan dirigent se zapsal nejen do mé paměti, ale zcela určitě i do dějin školy a tím pádem i města. Zavzpomínala bych ještě na další dva kolegy- učitele, kteří byli bohužel už „tím nad námi“ přizváni do sice největšího ale ne nejoblíbenějšího hudebního tělesa. Prvním z nich je kolegyně Maruška Novotná (odpusťte mi familiérní jméno, kdo jí znal, to chápe), která byla skutečnou mámou pro všechny malé žáčky zušky, ale i pro všechny začínající kolegy. Její neustálý úsměv, pohoda a klid zdobil každý den strávený ve škole. Druhým je pak pan Karel Poklop, který byl naopak „ duchem“ celé budovy. Nejenže vyučoval hře na dechové nástroje, ale se stal i o technické záležitosti školy coby školník a navíc bydlel po dlouhá léta v bytě školy. Svým, někdy snad až přísným, přístupem si získal respekt dětí, který jako správný školník zdobil vtípem a legrací. A existuje i další důvod, který mě vede k tomu, že i přes těch 40km jsem stále ve službách „oslavenkyně“. Ten důvod má konkrétní jméno, Jana Lengálová , díky které se zcela určitě Zuška cítí v dobré kondici. V čele totiž nestojí kariéristka, ale všestranná muzikantka, která se nestydí sednout si mezi ostatní žáky a hrát na housle, na které se učila kdysi v dětství. Která podporuje veškeré muzicirování, i když je s tím spojeno mnoho práce a zařizování i mimo běžný režim školy. Shrnuto a podtrženo: V roce 1991 jsem se seznámila s mladou paní „Zuškou Tejnskou“, která nyní slaví krásné 60. narozeniny a která jde svou vyzáží a vitalitou proti proudu času. Přeji jí, aby se i dalších 60 let děti učily u ní objevovat krásu umění a svým elánem a nadšením se pokusily o skutečný zázrak - o její nesmrtnost.

Regina Babková

